



Det Norske Diakonforbund
The Norwegian Association of Deacons

DIAKONOS *light*

Nr 2—2020 93. årg

I dette nummeret kan du bl.a. lese om:

- GF 2020
- To bokomtaler
- Vigslinger
- Samtaletilbudet 13-20
- Frivillighet



Vigsling i Lommedalen kirke 25. oktober; - fra venstre diakon Marit Juven Gjørde, diakon Mariann Solberg Lindtjørn, biskop Kari Veiteberg, diakon Ida Vesteraas og prest Margaret Birkedal Kløw.

DET NORSKE DIAKONFORBUND
Rådhusgata 1-3 , 0151 OSLO

Telefon: 23 08 14 60

E-post: diakonforbundet@diakonforbundet.no

Hjemmeside: www.diakonforbundet.no

Kjære medlem

Vi går snart ut av et år som har vært et unntaksår for alle. Koronapandemien har satt sitt sterke preg og påvirket oss alle. Vi har nå ved årsskiftet det felles at vi ser frem til at vaksine skal bidra til å normalisere våre livs- og arbeidsrammer, men vi må nok innstille oss på at det kan ta sin tid. Vi må hjelpe hverandre til fortsatt å holde håpsfanen høyt.

Har på sedvanlig vis satt sammen noe av det stoffet som er tilflytt sekretariatet siste halve året. For utfyllende vises til hjemmesiden.

Ønsker dere alle en god og velsignet julehøytid. Håper dere får ladet batteriene.

Leiv Sigmund Hope

DET NORSKE DIAKONFORBUND
SEKRETARIATET

Besøks- og postadresse:
Rådhusgata 1-3, 0151 OSLO
Telefon: 23081460
E-post : diakonforbundet@diakonforbundet.no
Hjemmeside: www.diakonforbundet.no

Forbundsleder:
Asbjørn Sagstad
Wessels vei 26, 1412 SOFIEMYR
Tlf : M 95217572
E-post: a.sagstad@stiftelsencrux.no

Generalsekretær:
Leiv Sigmund Hope
Ramstadåsveien 20 A, 1363 Høvik
Tlf A: 23081460
Tlf M: 40065440
E-post:
leiv.sigmund.hope@diakonforbundet.no

STIFTSLEDERE:

Oslo stift		
Anette Norman	922 52 779	an628@kirken.no
Borg stift		
Atle Eikeland	948 56 362	atle.eikeland@as.kommune.no
Hamar stift		
Gunhild Kvåle Westgård	971 55 175	Gunhild.kvale.westgard@elverum.kirken.no
Tunsberg stift		
Inger Johanne Frogh	922 59 693	ingerjohannefrogh@gmail.com
Agder-og Telemark stift		
Arild Tjørve	905 81 956	arild.tjorve@kristiansand.kommune.no
Stavanger stift		
Siri Johannesen	408 21 787	sirij@hotmail.com
Bjørgvin stift		
Astrid Fylling	971 75 733	af226@kirken.no
Møre stift		
Asbjørg Oksavik Sve	926 14 767	asbjorg.oksavik.sve@kirken-aalesund.no
Nidaros stift		
Larisa Ross Sagranden	452 77 095	Larisa.ross@gmail.com
Sør-Hålogaland stift		
Vigdis Larsen	470 95 166	vl465@kirken.no
Nord-Hålogaland stift		

GENERALFORSAMLINGEN 2020

Generalforsamlingen 2020 ble på grunn av koronasituasjonen arrangert digitalt, ved et webinar som ble holdt den 22 oktober. Webinaret med sitt innhold er å finne på hjemmesiden.

Valgene ble gjennomført «telegrafisk og brevelig». Det ble opprettet en digital avstemming og det ble også arrangert ved poststemmer for de som ikke var på nettet.

I alt deltok 76 ved valgene og nesten 50 fulgte webinaret. Det vil si tall som normalt ved en generalforsamling.

Ved valget fikk forbundet ny leder Asbjørn Sagstad. Har avløser da Randi Bergkåsa som var leder gjennom tre perioder, 9 år. Stor takk til Randi.

Randi holdt denne hilsenen til Generalforsamlingen:



Kjære medlemmer

Velkommen til GF. Et annerledes GF, vi skulle ha vært sammen til gode samtaler, drøfting av saker og arbeidsprogram, hatt måltidsfelleskap og kjent på at vi er mange.

Det er en spesiell tid, der det å vise omsorg er å vaske hender og holde avstand er å vise omsorg. «Kjærlighet oppfinnsom gjør» heter det i en gammel sang og det er. Det jeg hører om nå, gågrupper, parksamtaler, FaceTime-besøk, ringeliste og oppfølging via telefon og etterhvert «Åpen kirke» for de få av gangen. La fantasien blomstre for det som er mulig å få til innenfor smittevernreglene.

Jeg vil rette en takk til, hver enkelt for den innsatsen dere gjør hver på deres plass, hold motet oppe, «det skal bli bra»!

En stor takk også til tillitsvalgte, stiftsstyrer og stiftsledere. Uten dere kunne vi ikke ivareta våre oppgaver som en arbeidstakerorganisasjon som skal ivareta det enkelte medlems rettigheter.

En kjempestor takk også til generalsekretær Leiv Sigmund som drifter vår «enmannsbedrift» på en svært god måte. Jeg har etter hvert sett hvor sammensatt og allsidig oppgave dette er. Takk for at du er tilgjengelig på e-post og telefon og prioriterer å være tilstede med din erfaring og kompetanse på denne måten. Det kan fort løse mange problemer med en samtale med en som kan se saken litt utenfra og som kan regelverket for arbeidslivet.

Dette er en av fordelene med å være en liten organisasjon og for Det Norske Diakonforbund er det fortsatt liv laga, men vi er for små og sårbare, og vi tærer på kapitalen. Derfor hadde jeg ønsket at vi hadde kommet lengre i arbeidet med en ny organisasjon. Viljen er tilstede og vi har hatt møter meg KUFO og PF. For å gå videre ønsker PF først å avklare framtidig organisering og plassering av arbeidsgiveransvaret i DnK. Dette blir en viktig oppgave blant mange andre for det nye styret å ta fatt på, lykke til!

En annen stor sak i de 9 årene jeg har vært leder er overgangen fra statskirke til den norske folkekirken. Mye er landet, men fortsatt skal den finne sin plass og form for å fortsatt være til velsignelse for land og folk. Utviklingen videre blir spennende, noe av det viktigste for meg, noe jeg også har fremmet i mange sammenhenger er en felles arbeidsgiver. De som skal fylle kirken med innhold, må få være et arbeidslag og ressurser av ansatte og midler fordeles på en god måte. Vårt land er forskjellig fra syd til nord og stedlig tilpassing må skje, men stillinger bør være så store at vi får fagkompetanse og trykke arbeidsforhold som er forutsigbare og til å leve av.

Nåværende situasjonen gjør at mange diakoner kan og føler seg svært alene på sitt sted. Da Jesus sendte ut disiplene, så sendte han de ut to og to. Derfor er min oppfordring, finn en å være to med om det så er på e-post, telefon eller Teams. En rådslagning og gjensidig støtte kan komme godt med i hverdagene og du vil kanskje oppdage at en og en blir mer enn to.

Vit også at du aldri er alene, til livslang tjeneste er du vigslat. I den og ditt liv er det en som har lovet å være med deg alle dager, Jesus Kristus. Guds sanne vesen er kjærlighet og ved Den hellige Ånd som bor den i deg, i den skal du få bringe kjærligheten videre til dem du møter.

Så vil jeg takke for meg, takk for ni flotte og spennende år, mange gode møter, viktige saker, utfordringer og ny kunnskap. Så håper jeg at jeg har fått fylle oppgaven som leder på en god måte og gjort meg tilliten verdig.

Til slutt vil jeg gi dere en velsignelse:

*Gå ut i verda og vær ved godt mot,
Hald fast ved det gode,
Gjev ingen vondt i lønn for vondt.
Styrk de som er urolege og redde,
støtt dei veike,
Hjelp dei som er i trengsle,
Syn alle menneske ære.
Elsk og ten Herren i glede over Den heilage Andes kraft,
Og velsigninga frå Gud, Den allmektige,
Faderen, Sonen og Den heilage Ande
skal være over deg og kvile over deg alltid.*

Fra Proposed Prayer Book

Gud velsigne deg! God Generalforsamling og takk for meg!

Randi Bergkåsa

Valgene ved Generalforsamlingen ga dette resultatet:

Asbjørn Sagstad, leder.



Asbjørn er til daglig seniorrådgiver i Stiftelsen CRUX. Han har vært med i sentralstyret de seneste tre periodene. Asbjørn bor på Sofiemyr i Borg stift.

Brita Bye, nestleder.



Brita er diakonirådgiver i Sør-Hålogaland. Hun har også vært med i sentralstyret gjennom flere perioder. Brita bor i Bodø i Sør-Hålogaland stift.

Øvrige sentralstyret:



Atle Eikeland
Prostidiakon Nordre
Follo.
Bor på Ås i Borg stift.



Vetle Karlsen Eide
Misjons- og diakonirådgiver i
Bjergvin.
Bor på Sotra i Bjergvin stift.



Edel Merete Gervin
Diakon i Bragernes menighet i
Drammen.
Bor på Konnerud i Tunsberg
stift.

Varamedlemmer:



Silje Sjøtveit
Diakon i Tinn.
Bor i Tinn Austbygd
i Agder-og Telemark stift.



Hilde Kirkebøen
Diakon i Ål.
Bor i Ål i Tunsberg stift.



Magnhild Nerheim Andersen
Diakon i Alta og Talvik.
Bor i Alta i Nord-Hålogaland stift.

Kirken ivaretar frivilliges «vi-følelse»

I min doktorgradsavhandling har jeg intervjuet frivillige seks ulike menigheter i Den norske kirke. Bildet som danner seg er at de frivillige er overveiende godt fornøyd med oppfølgingen.

Grete Framgarden

Ph.d. stipendiat ved VID vitenskapelige høyskole



i

15. oktober var høringsfrist for Kirkerådssaken «Frivillighet i Den norske kirke». Saken er aktuell og har vært tematisert tidligere i kronikker i Vårt Land.

For mange aktive er kirken et fellesskap og et sted for tro og religiøs tilknytning. Mennesker bidrar, fordi kirken er viktig for dem og for lokalsamfunnet. Det er et stort spenn av oppgaver, motivasjon og arbeidsformer. Frivilligheten kan være mer eller mindre formelt organisert, og den utføres ved fast eller sporadisk engasjement. Kirkens frivillighet er mangfoldig. Det sier seg selv at organiseringen må være forskjellig fra situasjon til situasjon.

Den norske kirke er på mange måter en særegen organisasjon. Denne påstanden begrunnes ikke i kirkens trosmessige forankring, men i at lokalmenighet og kirke ofte er en kompleks størrelse i organisasjonsteoretisk perspektiv. Kirken er formell og til en viss grad styrt ovenfra. Samtidig er mye av kirkens liv og frivillighet forankret i uformelle strukturer og nettverksdannelser.

Hva preger frivillighet?

Selv har jeg de siste årene arbeidet med doktorgradsprosjektet «Frivillighet i Den norske kirke». Gjennom feltarbeid og intervju med frivillige og ansatte i seks lokalmenigheter, i Hamar og Stavanger bispedømme, har jeg forsøkt å danne meg et bilde av hvordan denne frivilligheten ser ut. Hva er drivkreftene bak innsats? Hvordan oppleves dette for de frivillige selv?

Spørsmål som disse er også viktig i drøftingen knyttet til frivillighetsledelse. Mine funn tilsier at samme metode ikke vil passe i alle sammenhenger. Kirkens SOS er eksempelvis en annen type organisasjon enn det lokale menighetsnettverk. Oppgaver, organisasjonsform og frivilliges motivasjon og læringsbehov er ulike. Også innen kirkelig sammenheng kan det være store variasjoner, og frivilligheten påvirkes av regionale forskjeller, kirkeforståelse og kultur.

Det er en sentral utfordring å skjelne mellom ulike frivillighetstyper og kontekst. Ofte overføres konklusjoner og metoder fra en arena til en annen. Noe stemmer kanskje, i andre deler kan anbefalingene være ineffektive eller gi uheldig utfall. Ifølge de britiske forskerne Colin Rochester, Angela Ellis Paine m. fl. er den pågående formaliseringen av frivilligfeltet problematisk. Metoder inspirert av arbeidsliv kan være egnet i noen typer arbeid, men de kan også bidra til svekket frivilliginnsats, dersom de anvendes i frivilligmiljø av mer uformell karakter.

«Vi-følelsen» ivaretatt

Ingen av menighetene jeg besøkte utpekte seg ved å ha mange spesifikke tiltak knyttet til frivillighetsledelse, oppfølging og organisering. Likevel var de frivillige jeg intervjuet overveiende godt fornøyd. Det var svært få som uttrykte ønske om at noe skulle vært annerledes eller mer, noe jeg mener skyldes følgende forhold:

Ettersom svært mange frivilligoppgaver i kirken utøves i samarbeid med andre, blir en del oppfølgingsbehov ivaretatt fortløpende. Det er en bevisst eller ubevisst del av det å arbeide sammen. Ofte har den som leder arbeidet et særlig blikk for dette. Det kan være en gudstjeneste hvor frivillige samarbeider med prest. De får veiledning og kan spørre om de lurer på noe. - Presten sier sannsynligvis noe positivt om deltakelsen og klarer, i hvert fall slik det framgår i undersøkelsen jeg har gjort, å skape en vi-følelse i arbeidet.

Også hvor frivillige arbeidet uten ansatte til stede fant jeg noe av det samme. Frivillige tar vare på hverandre, og de utvikler sine egne fellesskap i tilknytning til oppgavene. Bevisstheten om at innsatsen var til nytte, samtidig som de selv trivdes, kunne gjøre disse gruppene nærmest selvgående, og uavhengig av ansatte utenfra.

Forutsetninger

Gode rammeforhold rundt oppgaven er likevel en helt nødvendig forutsetning. Det må være god kommunikasjon mellom kirkekontor og frivillige, og enkelt å spørre om hjelp når det er - nødvendig. God balanse mellom frihet til å utfolde seg i oppgaver og samtidig avgrense seg er også en fordel. Ofte synes dette å justere seg på naturlig vis over tid. Vil en mye, er det rom for det. Blir det for mye, vil en ofte trekke seg ut.

Det er drivkraft i eierskap og tilhørighet. Magnhild Landrøs kronikk i Vårt Land setter ord på frivilliges frustrasjon over manglende involvering og samarbeid. Dette er viktig. For å ivareta glød og engasjement må aktives eierskap respekteres. Ansatte og frivillige er i prinsippet likeverdige og menighetsarbeid krever reelt samarbeid. I debatten knyttet til frivilligsatsning kan en imidlertid få inntrykk av at ansatte i alle felt skal gå inn i en arbeidslederrolle, en rolle som kan forsterke vertikal ujevnheter og muligens bidra til at det eierskap ildsjelene har, kan for- vitre.

Gode vekstvilkår

Funnene i min studie viser at mange ansatte er flinke til å justere ledelse og organisering etter oppgave og kontekst. Det finnes mye god frivilligoppfølging i kirkelig praksis. Likevel blir ikke dette nødvendigvis gjenkjent som god frivilligmetodikk, fordi det skjer i uformelt samarbeid og ikke passer inn i formen av formaliserte tiltak.

Det kan utvikles videre og gode arbeidsformer kan styrkes. Alle organisasjoner trenger å arbeide bevisst for å fremme videre frivilliginnsats. Den danske boken *Ledelse og Involvering af frivillige i folkekirken* anbefaler lokale menigheter å starte med analyse. Før en fastlegger frivillighetsstrategi må en ta hensyn til hvilket frivilligmiljø en har, hvilke oppgaver en har med å gjøre, lokal kontekst og kirkekultur. Samme framgangsmåte passer ikke overalt. Til det kreves det bevisst overveielse og et bredt spekter av metoder, både av formell og uformell art. Dette tematiseres i VIDs emne Frivillighetsledelse som tilbys våren 2021.

SAMTALETILBUDET

13-20 FEIRET 10 ÅR

13-20 er et gratis samtaletilbud for ungdom i alderen 13 til 20 år, i regi av Den norske kirke. I år feiret de 10 år i Bærum.

De 4 ungdomsdiakonene i 13-20 i Bærum tok i 2019 imot cirka 130 ungdommer, og hadde over 1100 samtaler med disse. De deltok på 70 samarbeidsmøter med det offentlige hjelpeapparatet, møtte over 100 foreldre og holdt 50 kurs på skoler og for kirkelig ansatte.

13-20 er forankret i den kristne diakonien, nestekjærlighet i praksis. Ungdommer er velkomne i samtale uavhengig av livssyn, legning, kjønn og identitet.

- Erfaringen vi har er at vår tilhørighet til kirken åpner mer enn det lukker. Det skaper rammer og åpner nye rom for å snakke om eksistensielle temaer som for eksempel sorg og tap. Vi forkynner ikke, men er opptatt av å formidle at vi er et menneske som møter et annet menneske, sier Mariann Solberg Lindtjørn, faglig leder for 1320.

Kjernen til 13-20 sitt arbeid i Bærum er møtene med ungdom. Like viktig er det vellykkede samarbeidet med kommunen og eksterne aktører. Blant annet samarbeider man med skolene i Bærum, helsesøstre, politiet, Sandvika Storsenter, utekontakten, barnevernet, SLT og BUP mfl. Samarbeidet med politiet og Sandvika storsenter går blant annet ut på at ungdommer som stjeler på Storsenteret får tilbud om samtale med 13-20.

- Vi hadde en teori da vi startet, at det ofte er underliggende problemstillinger når ungdommer stjeler. Det kan vi bekrefte nå. Mange som har blitt tatt for å stjele er fortsatt i samtale med oss, men da om helt andre ting, sier Mariann Solberg Lindtjørn.

Oslo biskop Kari Veiteberg gir samtaletilbudet 13-20 sin fulle støtte.

- 13-20 er et fantastisk arbeid. Fordi det gratis og for at ungdommen kan snakke om alt, med en klok og erfaren voksen med tid. Jeg er så stolt av å ha 13 – 20 i Oslo bispedømme, sier Kari Veiteberg.

Samtaletilbudet 13-20 startet i 2010 etter en felles satsning på forebyggende ungdomsarbeid mellom Kirkelig fellesråd i Bærum og Bærum kommune. Siden starten har 13-20 vokst og er nå etablert på 4 plasser i landet, med totalt 8 ansatte i Bærum, Bergen, Ullensaker og Groruddalen.

13-20 markerte 10-årsjubileet torsdag 24/9 med et lukket arrangement i Sandvika.

Blant de inviterte gjestene var Oslo biskop Kari Veiteberg, ordfører i Bærum Lisbeth Hammer Krog, valgt leder av Kirkerådet i Den norske kirke Kristin Gunleiksrud Raaum, Senterdirektør for Sandvika Storsenter Kathrine Ingerø og andre samarbeidspartnere. Det var minikonsert med Trygve Skaug, norsk låtskriver, musiker og poet og andre musikalske og kunstneriske innslag av ungdom.



Samtaletilbudet 13-20 i Den norske kirke i Bærum har fire ansatte. Fra venstre: Mariann Solberg Lindtjørn, faglig ansvarlig, og ungdomsdiakonene Liv Hilde Myrset Briså, Jon Olav Berg Hjelde og Ida Therese Rygge Vesteraas. (Tuva Irene Wallem Skare)

NY ORDNING FOR LITURGISKE KLÆR

Etter initiativ fra arbeidstakerorganisasjonene og KA har Kirkerådet bestemt at vigslede medarbeidere i fellesråd/menighetsråd får refundert utlegg til liturgiske klær.

Ordningen gjelder fra 1. januar 2021, og Kirkerådet dekker utlegg på inntil 16.290 kroner.

Ved forhandlingene om særavtale om arbeidstøy for to år siden krevde arbeidstakerorganisasjonene felles ordning for vigslede medarbeidere mht utlegg til liturgiske klær. Det ble da enighet om og protokollført at partene skulle løfte forslag om en felles nasjonal ordning inn til Kirkerådet/Kirkemøtet.

Det foreligger nå positivt svar fra Kirkerådet. Ordningen vil fungere slik:

- Engangstilskudd gis til tjenestedrakt som er anskaffet i samsvar med regler for bruk av liturgiske klær.
- Engangstilskudd gis ved første gangs tilsetting i stilling av minst 6 måneders varighet.
- Engangstilskudd gis uavhengig av stillingens størrelse.
- Engangstilskuddet utbetales på grunnlag av dokumentert refusjonskrav. Tilskuddet er ikke skattepliktig.

Skal reguleres årlig

Ordningen gjelder for medarbeidere som vigsles til tjeneste etter 1. januar 2021. Klærne tilhører den ansatte, som selv må sørge for forsikring.

Tilskuddet er nå på 16.290 kroner, men skal reguleres årlig etter konsumprisindeksen per 10. oktober. Kirkerådet vil komme tilbake til de praktiske rutinene for ordningen.

Sjekk hvor mange tusen kroner du kan spare på å flytte boliglånet til Nordea Direct

Nordea Direct

Det lønner seg å være mange

Boliglån fra 1,39 %

Priseks: Boliglån 50 % 2 mill., of 25 år, nom rente 1,39 %, eff rente 1,45 %, tot.: 2 383 732,-
Gjelder medlemmer i et Unio-forbund

Det er enkelt å flytte boliglånet

Søknaden er unnagjort på noen minutter, tilbudet er helt uforpliktende, og banken ordner alt det praktiske med å flytte boliglånet.

Jeg har en veldig givende jobb

Artikkel skrevet av Ida Hillestad Nordland.
Med tillatelse fra forfatter og froya.no.

Jon Ingvar Østnes var sykepleier i 23 år før han fikk et kall fra Gud. Nå har han vært diakon i over 20 år. - Jeg har en veldig givende jobb, sier han.



- Jeg har vel jobbet som diakon nå i 20 år. Tida flyr når man har det gøy og bra der man er, smiler Jon Ingvar Østnes (65).

Han har alltid hatt mye omsorg for andre og villet være til hjelp om noen trenger det.

Først var han sykepleier med spesialisering i nyresyke i 23 år, før han fikk et kall fra gud om å gjøre noe annet.

- Jeg følte det var riktig å skifte beite da jeg gjorde, og siden den gang har jeg vært diakon, smiler Østnes.

Sykepleier i 23 år

Etter gymnasiet valgte Jon Ingvar å studere til å bli sykepleier. Etter hvert bygget han på utdannelsen sin og ble spesialisert på nyresyke.

- Jeg jobbet på intensivavdelingen og trivdes veldig godt. Det var en veldig givende og spennende jobb, forteller Østnes.

Han forteller at hans mor var sykepleier og faren hans var politimann.

- Jeg gikk definitivt i min mors fotspor, ler Østnes.

Østnes jobbet som sykepleier i hele 23 år før livet tok en annen retning.

Fikk et kall fra Gud

Jon Ingvar var delaktig i menigheten i Namsos ved siden av jobben på sykehuset. Da menigheten plutselig trengte en ny diakon ble han nysgjerrig.

- Jeg kan ikke si jeg visste hva det var en gang. Jeg ble veldig nysgjerrig på hva en diakon gjorde og hva slags oppgaver man hadde i menigheten, forteller han.

- Så ble det til at jeg grunnet på dette i noen år faktisk. Menigheten fant til slutt ei de ansatte, men så sluttet hun etter en stud - og da søkte jeg på stillingen, smiler Østnes.

Han forteller at han fikk en følelse han ikke hadde kjent på tidligere.

- Jeg følte jeg fikk et slags kall fra Gud om at dette er noe jeg skulle gjøre, det føltes veldig riktig. Det er jeg ikke i tvil om den dag i dag, sier Østnes.

- Gud kallet meg til noe annet, smiler han.

Et gammelt yrke

Diakonens yrke er gammelt og står skrevet om i bibelen. Jon Ingvar forteller at man kanskje synes det er vanskelig å vite hva en diakon faktisk gjør.

- Det kan være så mangt. Jeg arbeider med diakonalt arbeid, som vil si at nestekjærighet og inkluderende felleskap står i fokus, sier han.

Han legger til at kamp om rettferdighet og vern om skaperverket også er viktige i jobben hans.

- For å forklare hva jeg gjør så er jeg der for mennesker som behøver det, sier Østnes.

- Jeg er mye på eldrehjemmet, jeg prater med folk som opplever sorg eller har det tungt i livet, jeg er på skolen og jobber forebyggende, fortsetter han.

- En diakon arbeider med sosiale tiltak og omsorgsoppgaver i Den norske kirke. Min oppgave er ikke å lede, men å gå sammen med, smiler Østnes.

Fantastisk å jobbe på Frøya

Da Jon Ingvar sin kone fikk tilbud om å bli sokneprest på Hitra flyttet de ut til øyriket, og har ikke sett seg tilbake.

På tross av at kona er fra Bergen og Jon Ingvar fra Trondheim, har Frøya gitt mersmak.

- Frøya er en unik øy og et flott samfunn, her er det lett å bli kjent med mennesker og jeg er takknemlig for å være diakon her, forteller Østnes.

Etterhvert er også Frøya og øyas beboere blitt kjent med diakonen og det er sjeldent han får ta seg en luftetur helt i fred.

- Noen ganger må jeg bare ut å lufte hodet litt, da hender jeg går ned på butikken og kjøper meg en sjokoladebit, sier han.

- Og på en sånn liten tur kan jeg fort å ha møtt på fire stykker som ønsker å snakke med meg, men det er bare fint. Jeg er alltid her og må ta meg tid til folket, smiler Jon Ingvar.

- Jeg har en veldig givende jobb.

- Du er unik, husk det

Det er ikke alltid lett å bære på tunge eller vanskelige ting alene og diakon Jon Ingvar oppfordrer alle som har det tungt, til å snakke med noen.

- Vi mennesker er ikke skapt til å bære på tunge ting alene, sier han.

- Det gjelder å finne den personen som du kan snakke med. Det er samme hvem det er, om det er foreldre, bestevenn, nabodama eller meg, bare ikke hold på det alene, sier en ivrig Østnes.

Han mener mennesker skal hjelpe hverandre og støtte hverandre, alle er unike. Det finnes ingen andre som deg der ute.

- Du er unik, husk det, smiler Østnes.

Øvrige vigslinger høsten 2020:

I tillegg til vigslingene nevnt på forsiden er disse vigslet høsten 2020:

18 OKTOBER

Renate Egeberg Jensen (2. fra venstre i bildet)
og Gudrun Aas Homstvedt (ytterst til høyre) Oslo

22. NOVEMBER

Ragnhild Danbolt Øygard, Herøy
Mia Erlandsen, Moss

29. NOVEMBER

Karen Dahl, Ås

13. DESEMBER

Ragne Øybekk Sander, Ullensaker



Ny bok fra Evangelistens Forlag

Fra Evangelistens Forlag kommer vi nå med ny bok: «Varme hjerter- betraktninger om tro, håp og kjærlighet».

Forlaget skriver om boken:

Forfatteren er Ivar Gjerdi og han er godt kjent fra artikler og andakter i avisa Dagen, KPK m.fl. Artiklene bærer alltid preg av sjeleomsorg, men også opplysende og veiledende stykker. Ivar Gjerdi har en god og stødig penn og er erfaren skribent.

Han har redigert flere blader og tidsskrifter.

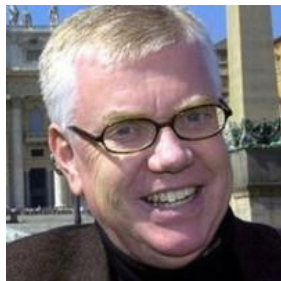
Han er utdannet fra Indremisjonsselskapet bibelskole, og er utdannet sykepleier og diakon ved Den norske Diakonhjem i Oslo, og han er diakonvigslet. Gjerdi har hatt stillinger ved Indremisjonsselskapet, Skien Menighet, Santalmisjonen, Normisjon og Kristenfolkets Edruskapsråd som generalsekretær.

Forlaget gleder seg over denne boken: «Varme hjerter» som er enkle betraktninger over livet og hverdagen, krydret med fortellinger, opplevelser og bibelvers. Boken gi en oppmuntring til egen oppbyggelse, lett å lese og til å dele med andre. Vi merker oss tydelig forfatterens fokus på Jesus, og det gir boken det rette preg! La det bli din erfaring med å lese den og boken vil glede deg!

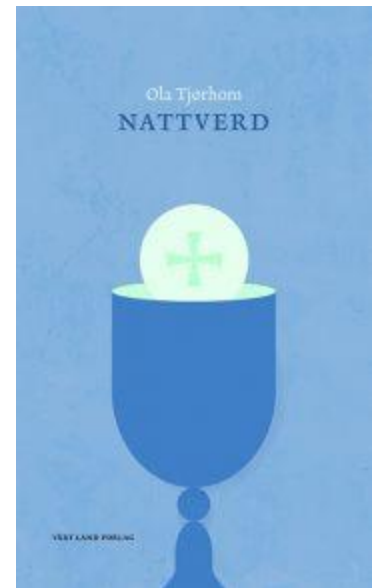


Vi har gjennom årene gledet oss over mange artikler og andakter fra Ivar Gjerdis hånd til Diakonos.

NATTVERD



Ola Tjørhom (f. 1953) er professor emeritus i teologi. Tjørhom konverterte til Den katolske kirke i 2003, og vendte tilbake til Den norske kirke i 2018. Han har skrevet en rekke



Ola Tjørhom har kommet med en bok om nattverden.

I denne boken forsøker han å belyse nattverdens fellesskaps- og enhetspotensial. Han fremhever at nattverden omfatter en uendelig, men ofte skjult rikdom. Det er ikke lett å skjønne at et enkelt, stilisert måltid hvor vi tilbyr en tørr oblat og en slurk vin kan formidle så rike gaver. Måltidets beskjedne preg rommer imidlertid noe uendelig stort, et under i tomme hender.

Tjørhom gleder seg over Den norske kirkes nye nattverdliturgier og avslutter en artikkel i Vårt Land med at vi trenger noe som kan knytte oss sammen i kirka. Hva egner seg bedre til det enn nattverden, fellesskapets og enhetens sakrament?

Boken er utgitt på Vårt Land forlag med støtte fra flere instanser, bl.a. Diakonforbundet. Koster kr 279,-.

Malteserkorset, eller Johanitterkorset, er symbol for Det Norske Diakonforbund. Korset finnes i mange varianter. I vår sammenheng er korset hvitt på grønn bunn.



Korset skal minne om Jesu kors.

I korsets form og farger er tolket inn mange meninger. Vi tar med:

DEN HVITE FARVEN

er symbol på sannhet, hengivelse, selvforglemmelse og hjertets renhet.

DE FIRE KORSARMENE

er symboler for de fire kardinaldyder klokskap, måtehold, rettferdighet og sjelsstyrke.

DE ÅTTE SIDELINJENE

symboliserer de åtte saligprisningene.

DE ÅTTE SPISSENE

symboliserer de åtte ridderdyder; et fredsommelig sinn, et hjerte med godhet, ærlig anger, tålmodighet, et godt sinnelag, et rent og ærlig hjerte, nådighet, rakhets og mot under forfølgelse og motgang.